

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/639/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814214893
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814214893.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Y. A. T., s.r.o., so sídlom Y. XX, P., IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. D. A., s. r. o., so sídlom Q. XX, P., IČO: 47 233 516, proti odporcovi: R. K., bytom ul. R. XXX/X, Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: N. O., L. N. Y. T., so sídlom L. nám. X, P., IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Y. Y., advokátom so sídlom O. XX, P., o zaplatenie 1.804,50 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 7C/139/2014-71 zo dňa 05. februára 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 17,52 Eur k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Y. Y., do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, k rukám právneho zástupcu 178,74 Eur trov právneho zastúpenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uviedol, že dňa 08.12.2014 (na súd došlo dňa 11.12.2014) navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu písomne oznámil, že návrh berie v celom rozsahu späť a navrhuje konanie vo veci zastaviť. Následne súd zastavil uznesením č. k. 7C/139/2014-65 zo dňa 11.12.2014 konanie vo veci samej. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 93 ods. 2, § 137, 146 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že v predmetnom konaní navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie 1.804,50 eur s príslušenstvom. V priebehu konania návrh zobral v celom rozsahu späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom proti nemu domáhal. Túto procesnú situáciu posúdil podľa § 146 ods. 1 veta prvá O.s.p. Skonštatoval, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane. Z obsahu spisu mal za preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 10.11.2014. Zároveň požiadal o doručenie žalobného návrhu s prílohami, ktorý mu aj dňa 27.11.2014 bol doručený. V uvedený deň predložil písomné vyjadrenie k návrhu, poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky a uplatnil námietku premlčania nároku. Následne navrhovateľ žalobný návrh zobral v celom rozsahu späť. Potom vedľajší účastník predložil písomné vyjadrenie k návrhu. Následne vyčíslil výšku trov právneho zastúpenia. Súd mal za preukázané, že k vykonaniu úkonu prevzatie a príprava zastúpenia došlo a preto vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia 81,33 eur plus 8,04 eur režijný paušál. Uviedol, že nemožno vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania len pre podobnosť s inými jeho podaniami na súd. Celkovo tak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 178,74 Eur. Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov za vyjadrenie k späťvzatiu návrhu zo dňa 20.01.2015, ktoré bolo neúčelné, keďže k nemu došlo pred začatím prvého pojednávania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu navrhovateľ z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) a § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Napadnutému rozhodnutiu vytykal, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, na základe a aplikácie akého zákonného ustanovenia rozhodol okresný súd o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie tak ako to vyplýva zo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Dal do pozornosti novelu O.s.p. č. 353/2014 Z. z., platnú a účinnú od 01.01.2015. Mal za to, že v čase rozhodnutia o zastavení konania a priznania nároku na náhradu trov právneho zastúpenia nebol preukázaný súhlas odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka, ktorý v zmysle predmetnej novely podľa navrhovateľa mal byť daný. Bol toho názoru, že súd sa musí zaoberať účelnosťou vynaloženia trov konania. Nebolo mu jasné, z čoho súd vychádzal a v čom mal súd za preukázané účelné uplatnenie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia. Na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013, ako aj ďalšie rozhodnutia prvostupňových súdov a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý mal za to, že uznesenie súdu prvého stupňa vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a preto je vecne správne. Poukázal na to, že odporca bol v konaní plne úspešný (konanie bolo zastavené podľa jeho názoru aktívnou účasťou vedľajšieho účastníka). Mal za to, že poukázanie na nepriateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Považoval za správny názor okresného súdu, ktorý vyhodnotil úkony vedľajšieho účastníka za účelné a hospodárne. Na podporu svojej argumentácie poukázal na judikatúru všeobecných súdov uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/169/2012 zo dňa 09.08.2012, sp. zn. 17Co/87/2012 zo dňa 25.04.2012 a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/34/2012. Záverom navrhol aby na základe vyššie uvedeného odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil a zároveň aby zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,72 Eur, pozostávajúcu z 81,33 Eur za vyjadrenie k odvolaniu a 8,39 Eur režijný paušál a to troch dní od právoplatnosti napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu spisu je nepochybné, že po podaní návrhu vo veci samej vzniesol v prejednávanej veci vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý vstúpil z vlastnej iniciatívy do konania, námietku premlčania a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. V nadväznosti na uvedené došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia. Súd prvého stupňa následne uznesením č. k. 7C/139/2014-65 zo dňa 11.12.2014 konanie zastavil.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia, o ktorú ide v tomto prípade, je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania dôsledne postupoval podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. s tým, že vedľajší účastník na strane odporcu si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacemu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu postupoval podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením uznesenia súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd nesúhlasí s námietkou navrhovateľa, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva na základe akého zákonného ustanovenia rozhodoval v časti výroku o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. V danom prípade prvostupňový súd správne použil ust. § 146 ods. 2 O.s.p., je síce pravdou, že predmetné ustanovenie výslovne upravuje iba náhradu trov súdneho konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania, avšak vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania na strane, ktorého vystupuje (§93 ods. 4 O.s.p.) bolo potrebné aj na vzťah medzi účastníkom konania a vedľajším účastníkom pri náhrade trov konania aplikovať ust. 146 ods. 2 O.s.p. Prvostupňový súd tak o náhrade trov konania rozhodol na základe správneho ustanovenia zákona. Prvostupňový súd taktiež uviedol dôvody, ktoré ho viedli k aplikácii predmetného ustanovenia, poukazujúc pritom na Ústavu SR a zákon o ochrane spotrebiteľa. Mal za to, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, pričom mu vyplynulo, že v prípade ak združenie spotrebiteľov uplatní právo na súdnu ochranu, má právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Pokiaľ navrhovateľovi chýba konkrétne ustanovenie zákona, ktoré by zakladalo možnosť súdu rozhodovať o trovách, odvolací súd poukazuje, že týmto ust. je § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastníci konania. Jeho výslovná absencia však vzhľadom na výrok a odôvodnenie nezaťažuje konanie takou vadou, pre ktoré by bolo potrebné rozhodnutie zrušiť.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že vedľajší účastník ani nemal vstúpiť do konania poukazujúc na absenciu súhlasu hlavného účastníka, na strane ktorého mal vystupovať, odvolací súd zdôrazňuje, že na tento účel zákonodarca do ust. § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p. zakotvil právo podať námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní, pričom odvolací súd v aktuálnom procesnom štádiu už nemá možnosť uvažovať o prípadnej modifikácii okruhu účastníkov z meritórneho hľadiska právoplatne skončeného konania.

Odvolací súd v danom prípade nepovažoval za dôvodné ani námietky navrhovateľa, týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcu ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd zdôrazňuje, že odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia ako aj odmena za vyjadrenie (v ktorom vzniesol námietku premlčania a poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy) bola súdom prvého stupňa správne priznaná vedľajšiemu účastníkovi ako za úkon právnej služby, ktorého vykonanie bolo procesne nevyhnutné v záujme ďalšieho účelného bránenia práv odporcu v občianskom súdnom konaní. Odvolací súd pripomína, že trovy boli vedľajšiemu účastníkovi priznané práve potom, čo vstúpil do konania, podal písomné vyjadrenie, v ktorom uplatnil námietku premlčania, na čo navrhovateľ reagoval tak, že návrh bez uvedenia dôvodu zobral späť. Dôvodnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania bola daná účelom jeho vzniku a to je ochrana spotrebiteľa.

Neobstojí ani námietka navrhovateľa ohľadom automaticky podávaných paušalizovaných podaní, najmä za stavu pokiaľ navrhovateľ uzatváral typovo rovnaké zmluvy, ktoré následne žaloval žalobami „formulárového typu“, v ktorých sa jeho právna argumentácia v zásade nemenila, čo je súdu známe z jeho úradnej činnosti. Je preto logické prijať záver o tom, že v prípade takýchto súdnych konaní budú aj vyjadrenia a právna argumentácia vedľajšieho účastníka typovo podobná. V danom prípade súd prvého stupňa správne posúdil predmetné trovy ako účelne vynaložené, nakoľko viedli k zastaveniu konania. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že to bola práve táto skutočnosť prečo súd náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi priznal.

Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by tak znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený, môže aj vedľajší účastník na strane odporcu si zvoliť právneho zástupcu, ktorý má potom následne právo na náhradu trov konania pokiaľ tu nie sú iné okolnosti a takéto iné okolnosti v prejednávanej veci zistené neboli.

Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 17,52 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 08.04.2015 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov - vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 9,13 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 178,74 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 8,39 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie   n i e   j e   p r í p u s t n é .